

רבנו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר טבריה אשת תרמ"א י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביו ר' אפרים ד"ל) (שם אביו ר' ישראל ד"ל)

רבנו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית י"ד י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביו ר' ישראל ד"ל)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

יא חשוון

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושיכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחלנו ורחמינו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן עה – להזהר מגלוי שער וקול אשה בשעת קריאת שמע

ג. יש לזהר משמיעת קול זמר אשה בשעת קריאת שמע. הגה: ואפילו באשתו. אבל קול הרגיל בו אינו ערוה (צ"ת יוסף צ"ס ס"ה מועד והגות מיימוני):

ד. אסור לקרות כנגד ערוה אפילו של גוי וכן כנגד ערות קטן אסור. ויש מתירין נגד ערות קטן כל זמן שאינו ראוי לביאה (רצ"ו יומס והלא"ש פרק מי שמתו ומהר"א מפלאג). וכן עיקר (עיין צ"וה דעה סימן רס"ה):

ה. ערוה בעששית ורואה אותה דרך דפנותיה אסור לקרות כנגדה דכתיב ולא יראה בך ערות דבר והא מתחזיא:

ו. היתה ערוה כנגדו והחזיר פניו ממנה או שעצם עיניו או שהוא בלילה או שהוא סומא מותר לקרות דבראיה תלה רחמנא והא לא חזי לה:

סימן עז – להזהר מצואה בשעת קריאת שמע. ובו ח' סעיפים

א. צואה בעששית מותר לקרות כנגדה אף על פי שרואה אותה דרך דפנותיה משום דבכסוי תלה רחמנא דכתיב וכסית את צאתך והא מתכסיא:

ב. צואה בגומא מניח סנדלו עליה וקורא דחשיבא כמכוסה וכיון שאין ריח רע מגיע לו מותר והוא שלא יהא סנדלו נוגע בה:

ג. העבירו צואה לפניו אסור לקרות כנגדה ופי חזיר כצואה עוברת דמי אפילו עולה מן הנהר אין הרחיצה מועלת לו דהוי כגרף של רעי:

ד. היתה צואה על בשרו ומכוסה בבגדיו או שהכניס ידיו בבית הכסא דרך חור ואינו מריח ריח רע יש מתירים לקרות ויש אוסרים ויש אומרים שלא התיר המתיר בצואה על בשרו אלא במקום שהיא נכסה מאליה בלא מלבוש כגון אצילי ידיו ונכון לעשות כדברי המחמיר.

הגה: ושכבת זרע על בשרו דינו כצואה (מהר"ל הלכות יוסף כ"פ):

ה. צואה בפי טבעת אפילו היא מכוסה אסור לקרות לדברי הכל אפילו אינה נראית כשהוא עומד ונראית כשהוא יושב:

ו. היה לפניו מעט צואה יכול לבטלה ברוק שירוק בה ויקרא כנגדה והוא שיהא הרוק עבה ואין הביטול מועיל אלא לפי שעה אבל אם לא יקרא מיד והרוק נימוח ונבלע בה לא בטלה:

ז. ספק אם צואה בבית מותר לקרות דחזקת בית שאין בו צואה ספק אם צואה באשפה אסור משום דחזקת אשפה שיש בה צואה אבל ספק מי רגלים אפילו באשפה מותר משום דלא אסרה תורה לקרות כנגד מי רגלים אלא כנגד עמוד של קלוח ואחר שנפל לא מיתסר אלא מדרבנן ובספיקן לא גזרו:

ח. קרא במקום שראוי להסתפק בצואה ומצאה אחר כך צריך לחזור ולקרות אבל אם אין המקום ראוי להסתפק בו אין צריך לחזור ולקרות ומי רגלים אפילו מצאן במקום שראוי להסתפק אין צריך לחזור ולקרות:

סימן עז – שלא לקרות כנגד מי רגלים. ובו ב' סעיפים

א. אסור לקרות כנגד מי רגלים עד שיטיל לתוכן רביעית מים ואז מותר ולא שנא על גבי קרקע לא שנא בכלי ובלבד שלא יהא עביט המיוחד להם (ודין עביט עיין לקמן סימן פ"ז). לא שנא היו הם בכלי תחלה ונותן עליהם מים לא שנא היו המים בכלי תחלה:

ב. רביעית שאמרו למי רגלים של פעם אחת ולשל שני פעמים שתי רביעיות ולשל שלש שלשה. (הגה: וכן לעולם):

סיב"נ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.